

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní JUDr. Alenou Hockou v právní věci žalobce: **K. M.**, bytem D., proti žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení** se sídlem v Praze 5, Křížová 25 (dále jen **ČSSZ**), v řízení o žalobě ze dne 28.6.2017 proti rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2017 č.j. X o invalidní důchod,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Účastníkům se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

O d ů v o d n ě n í :

Soud upozorňuje, že řízení v této věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., *soudní řád správní* (dále jen *s.ř.s.*) a pro uvedený návrh je stanoven termín žaloba, účastníci jsou označováni žalobce/žalobkyně a žalovaný.

Včasnou žalobou ze dne 28.6.2017 se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2017 č.j. X a žádal o důkladný přezkum jeho zdravotního stavu od specialisty na jeho onemocnění, ne dle nějakých tabulek, ale dle skutečnosti, protože žije v bolestech, bere silné léky, po jejichž aplikaci bolest ustoupí, ale on je malátný a většinou upadá do spánku. (K žalobě připojil i kopii napadeného rozhodnutí.)

*Napadeným rozhodnutím ze dne 22.6.2017 č.j. X žalovaná zamítla námitky žalobce a potvrdila rozhodnutí ČSSZ č.j. X ze dne 10.2.2017, jímž mu byl snížen stupeň invalidity a výše invalidního důchodu dle § 56 odst. 1 písm. d) a § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen **zákon**) tak, že ode dne 10.3.2017 namísto invalidního důchodu pro invaliditu třetího stupně mu náleží invalidní důchod pro invaliditu druhého stupně, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení (dále jen **OSSZ**) Domažlice ze dne 13.12.2016 je invalidní pro invaliditu druhého stupně, jelikož z důvodu*

dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 50%. Dle odůvodnění rozhodnutí ze dne 22.6.2017 bylo novým posudkem o invaliditě ze dne 16.6.2017 lékařem ČSSZ zjištěno, že žalobce je invalidní pro invaliditu druhého stupně, když rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XIII., odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky č. 359/2009 Sb., *o posuzování invalidity* (dále jen **vyhláška**), pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 50-70%; lékař ČSSZ zvolil na základě doložených lékařských nálezů a se zohledněním dělnické profese dolní hranici daného rozpětí, tj. 50%, a tato procentní míra poklesu pracovní schopnosti nebyla ve smyslu § 4 vyhlášky změněna, proto nebylo možno námitkám žalobce vyhovět.

Z obsahu vyžádaného posudkového spisu OSSZ Domažlice vedeného ohledně žalobce a v něm založeného záznamu o jednání a posudku o invaliditě této OSSZ ze dne 13.12.2016 a záznamu o jednání a posudku o invaliditě v řízení o námitkách vypracovaného ČSSZ pracoviště Plzeň dne 16.6.2017 soud zjistil, že žalobce byl nadále uznán od 13.12.2016 invalidní pro invaliditu druhého stupně dle § 39 odst. 2 písm. b) zákona nikoli třetího stupně, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, jehož rozhodující příčinou s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené dle lékaře OSSZ i ČSSZ v kapitole XIII., odd. E, položce 1d) přílohy vyhlášky, pro které se stanovuje míra poklesu pracovní schopnosti 50%; tato míra poklesu nebyla ve smyslu § 3 a 4 citované vyhlášky žádným z lékařů změněna (změna stupně invalidity: 13.12.2016; doba platnosti posudku: 31.12.2019; invalidita třetího stupně byla uznána 27.1.2016 OSSZ při vyčerpání podpůrčí doby a léčebně neuzavřeném stavu od 26.1.2016 a KLP/kontrolní lékařská prohlídka stanovena 31.7.2016 pro předpoklad stabilizace a zlepšení zdravotního stavu).

*Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 14.8.2017 navrhla důkaz posudkem Posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí (dále jen **komise** či **PK MPSV**) a rozhodnutí ponechala na výsledku dokazování a úvaze soudu. Ze zaslaného dávkového spisu vedeného žalovanou ohledně žalobce vyplývá, že napadené rozhodnutí ze dne 22.6.2017 bylo žalobci doručeno dne 27.6.2017.*

V této projednávané věci se jedná o dávku podmíněnou zdravotním stavem a v takovém případě je rozhodnutí soudu závislé především na odborném lékařském posouzení. Ve správním soudnictví ve věcech důchodového pojištění posuzují zdravotní stav a pracovní schopnost pojištěnců PK MPSV, jak vyplývá z § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., *o organizaci a provádění sociálního zabezpečení*, v platném znění. Z těchto důvodů požádal soud PK MPSV – pracoviště v Plzni o vypracování posudku, který byl vypracován po jednání konaném dne 21.11.2017 za účasti odborného lékaře z oboru neurologie i žalobce, v jehož závěru komise uvedla, že k datu vydání napadeného rozhodnutí žalobce byl invalidní dle § 39 odst. 1 zákona, šlo o invaliditu druhého stupně, ale nešlo o invaliditu třetího stupně, protože šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 50%, nedosahoval však více než 69%. Komise totiž hodnotila zdravotní postižení žalobce podle kapitoly XIII., odd. E, položky 1c) přílohy vyhlášky 40% (rozmezí 30-40%), když horní hranice byla zvolena vzhledem k chronicitě průběhu onemocnění, a též zohlednila dělnickou profesi žalobce a dle § 3 odst. 1 vyhlášky zvýšila hodnotu o 10% na celkových 50%. Dle doložené zdravotní dokumentace a vyšetřením neurologem při jednání komise byl zjištěn dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce, jehož rozhodující příčinou je chronicky

vertebrogení algický syndrom bederní s přetrvávajícími projevy kořenové iritace L5 vpravo se středně těžkým omezením funkce bederního úseku páteře a stav po extirpaci výřezu disku L4/5 vpravo (17.6.2015, NCH klinika FN Plzeň). Dle komise nelze hodnotit dle stejné kapitoly a oddílu, položky 1d), jak bylo hodnoceno lékaři OSSZ a ČSSZ, neboť nelze prokázat těžké funkční postižení více úseků páteře s trvalými projevy kořenového dráždění, trvalý funkčně významný neurologický nález s těžkým poškozením nervů, nelze ale prokázat závažné parézy, svalové atrofie, poruchy hybnosti končetin či závažné poruchy funkce svěračů. S ohledem na zjištěný průběh onemocnění, zdravotní stav a funkční postižení žalobce komise byla v souladu s posudkovým zhodnocením OSSZ Domažlice a námitkového řízení ve smyslu snížení invalidity, tj. oduznutí invalidity třetího stupně a přiznání druhého stupně invalidity, nebyla však v souladu s přiřazením funkčního postižení ke kapitole XIII., oddílu E, položce 1d) přílohy vyhlášky. Komise souhlasila, že nebyl důvod pro ponechání třetího stupně invalidity vzhledem k prokazatelnému funkčnímu postižení vyplývajícímu z doložených lékařských nálezů a z vyšetření neurologem při jednání komise, je odůvodněné přiznání invalidity druhého stupně; klinický stav odpovídá středně těžkému funkčnímu postižení. Dle komise žalobce není schopen práce spojené s větší fyzickou námahou, s manipulací s těžkými břemeny, delším stáním a chůzí; je schopen lehčí fyzické práce spíše na zkrácený úvazek a po vzniku invalidity druhého stupně vykonávat soustavnou výdělečnou činnost jen v podstatně menším rozsahu a intenzitě. Datum změny stupně invalidity komise také stanovila dnem jednání na OSSZ; KLP: 31.12.2019. (*Stejnopis posudku byl doručen žalobci i žalované.*)

Žalobce před dožádaným Okresním soudem v Domažlicích dne 4.1.2018 setrval na podané žalobě a uvedl, že nerozumí, proč po přezkoumání jeho zdravotního stavu došlo k relativně vysokému poklesu pracovní neschopnosti ze 75% na 50%, když se na jeho zdravotním stavu ničeho nezměnilo. Dále se vyjádřil ke svému zdravotnímu stavu; sdělil, že je nezaměstnaný a v evidenci úřadu práce, byl by schopen lehčí práce, ovšem takovou úřad práce nenabízí. Souhlasil s tím, aby soud jednal v jeho nepřítomnosti a závěrem navrhl, aby bylo k důkazu provedeno vyšetření na magnetické rezonanci.

K žádosti soudu *PK MPSV doplnila po jednání konaném dne 30.1.2018 svůj posudek* za účasti odborného lékaře z oboru neurologie, v jehož závěru setrvala na svém posudku, neboť žalobce uvedl subjektivní potíže, které nelze hodnotit a komise zhodnotila zdravotní stav a funkční postižení vyplývající z doložených lékařských nálezů a vyšetření žalobce neurologem při jednání komise. Lékařské nálezy opakovaně prokazují, že se jedná o chronický vertebrogení algický syndrom bederní s přetrvávajícími projevy kořenové iritace L5 vpravo. Jedná se o funkční postižení jednoho úseku páteře, není prokázáno funkční postižení více úseků páteře. Neurolog při jednání komise zhodnotil výsledné funkční postižení jako středně těžké. Neurochirurgický nález ze dne 15.5.2017 objektivizoval stav bez známek kořenové léze, bylo doporučeno vyšetření a léčba u spádového neurologa, event. při zhoršení obtíží indikováno MR vyšetření LS páteře. Neurologický nález ze dne 8.6.2017 objektivizoval: chronický vertebrogení algický syndrom bederní s reziduální kořenovou sympt. L5 vpravo, neurologický nález bez jiných topických změn, MR vyšetření indikováno nebylo. Komise uvedla, že je pouze v kompetenci ošetřujícího neurologa, zda MR vyšetření bude indikováno, nikoli v její kompetenci. Nebyly doloženy nové lékařské nálezy k jednání komise ve věci doplňujícího posudku, které by přinesly novum ve zdravotním postižení a jiný posudkový náhled. Oproti minulému posouzení nedošlo k posudkově významnějšímu zhoršení zdravotního stavu u žalobce. Komise vyhodnotila skutečnosti vedoucí k požadavku na doplnění posudku a neshledala důvody pro změnu již přijatého posudkového závěru.

Ústního jednání u zdejšího soudu dne 22.2.2018 se nezúčastnil žalobce, který souhlasil s tím, aby soud jednal v jeho nepřítomnosti, a přítomný zástupce žalované závěrem navrhl zamítnutí žaloby, neboť panu žalobci se nepodařilo prokázat, že by se v jeho případě jednalo nadále o invaliditu třetího stupně. Soud také zamítl návrh žalobce na provedení důkazu vyšetřením na magnetické rezonanci jako nadbytečný, neboť tohoto vyšetření je třeba se domáhat u svého odborného ošetřujícího lékaře a nikoli v soudním řízení, jak ostatně uvedla i PK MPSV v doplnění posudku ze dne 30.1.2018.

S účinností od 1.1.2010 je stanoveno v § 39 zákona následující:

(1) Pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%.

(2) Jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

a) nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu prvního stupně,

b) nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu druhého stupně,

c) nejméně o 70%, jedná se o invaliditu třetího stupně.

(3) Pracovní schopností se rozumí schopnost pojištěnce vykonávat výdělečnou činnost odpovídající jeho tělesným, smyslovým a duševním schopnostem, s přihlédnutím k dosaženému vzdělání, zkušenostem a znalostem a předchozím výdělečným činnostem. Poklesem pracovní schopnosti se rozumí pokles schopnosti vykonávat výdělečnou činnost v důsledku omezení tělesných, smyslových a duševních schopností ve srovnání se stavem, který byl u pojištěnce před vznikem dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu.

Pro úplnost krajský soud dodává, že dle § 3 odst. 1 citované vyhlášky v případě, že příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu pojištěnce je více zdravotních postižení a v důsledku působení těchto zdravotních postižení je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, lze tuto horní hranici zvýšit až o 10 procentních bodů (dle § 4 odst. 1 téže vyhlášky lze dolní hranici snížit až o 10 procentních bodů). *Podmínky pro uvedené zvýšení byly v této věci shledány pouze PK MPSV (viz shora).*

Žalobce se z důvodů uvedených v žalobě domáhá ponechání nároku na invalidní důchod pro invaliditu třetího stupně, který je od 1.1.2010 upraven v citovaném § 39 zákona. Za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu se považuje takové zdravotní postižení, které má nejvýznamnější dopad na pokles pracovní schopnosti pojištěnce (§ 2 odst. 3 věta druhá vyhlášky). Subjektivní pocit žalobce o tom, že by měl být nadále uznán pro invaliditu třetího stupně pro zjištěné zdravotní potíže, však nemůže být důvodem pro ponechání tohoto stupně invalidity, není-li podložen objektivně zjištěným zdravotním stavem. Invaliditu v požadovaném stupni lze pojištěnci přiznat či ponechat pouze tehdy, vyplývá-li z výsledku lékařských vyšetření a nikoliv pro subjektivní přesvědčení pojištěnce o jeho stupni. *Pouze posudkoví lékaři a PK MPSV jsou oprávněni rozhodovat o invaliditě na základě zjištěných a prokázaných funkčních postižení zdravotního stavu, avšak odborní ošetřující lékaři vyhotovující lékařské zprávy o zdravotním stavu pojištěnců na základě jimi provedenými vyšetřeními nejsou oprávněni se k invaliditě vyjadřovat.*

Dle § 4 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb. v platném znění (soudní řád správní, dále jen *s.ř.s.*), soudy ve správním soudnictví rozhodují o žalobách proti rozhodnutím vydaným v oblasti veřejné správy orgánem moci výkonné, orgánem územního samosprávného

celku, jakož i fyzickou nebo právnickou osobou nebo jiným orgánem, pokud jim bylo svěřeno rozhodování o právech a povinnostech fyzických a právnických osob v oblasti veřejné správy, (dále jen **správní orgán**). Dle § 31 odst. 2, 3 s.ř.s. ve věcech důchodového pojištění *rozhoduje specializovaný samosoudce*, který má práva a povinnosti předsedy senátu.

Soud připomíná, že podle § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumání rozhodnutí vychází soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, tj. v této věci *stav ke dni 22.6.2017. Pokud u žalobce dojde (nebo již došlo) ke zhoršení jeho zdravotního stavu, má kdykoliv znovu možnost podat žádost o přiznání invalidity třetího stupně v novém správním řízení* (nejlépe po poradě se svými ošetřujícími lékaři). V zákoně o důchodovém pojištění a jeho prováděcích předpisech jsou velmi striktně konstruovány podmínky, jež musí pojištěnec splnit, aby mu mohl být přiznán požadovaný invalidní důchod.

Po zhodnocení provedených důkazů dospěl v této věci soud k závěru, že *žaloba proti napadenému rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2017 není důvodná*. Při posouzení zdravotního stavu a dochované pracovní schopnosti žalobce vycházel soud především z posudku PK MPSV ze dne 21.11.2017 a jeho doplnění ze dne 30.1.2018 vypracovaného na základě řádně zjištěného zdravotního stavu žalobce, neboť komise pro jeho posouzení měla dostatek odborných lékařských nálezů zejména z doby před vydáním napadeného rozhodnutí. Soud považuje za přesvědčivé i posudkové závěry, k nimž komise na základě zjištěných skutečností dospěla, neboť je řádně stanovena hlavní příčina dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce, je popsána míra funkčního postižení vyplývající z jeho onemocnění, řádně je odůvodněn posudkový závěr, rovněž je stanoveno i omezení, jež však žalobce nevylučuje zcela z možnosti výkonu zdravotně vhodného zaměstnání (*od roku 2016 pracuje ve zkráceném úvazku*). Lékař OSSZ, který vypracoval dne 13.12.2016 podkladový posudek pro vydání rozhodnutí žalované ze dne 10.2.2017, i lékař ČSSZ hodnotící zdravotní stav žalobce v řízení o námitkách, tak i PK MPSV, hodnotili jeho zdravotní stav tak, jak uvedeno shora. Přiznaná 50% ztráta pracovní schopnosti však nedosahuje nutných 70% této ztráty pro invaliditu třetího stupně, tudíž žalobce byl nadále uznán pouze invalidní pro invaliditu druhého stupně k datu vydání napadeného rozhodnutí. Posudek PK MPSV soud považuje za úplný a celistvý, neboť byl vypracován za účasti odborného lékaře z oboru neurologie po zhodnocení veškeré předložené zdravotnické dokumentace žalobce, když při vyhodnocení posudkových závěrů bylo vycházeno ze zjištěných diagnóz a lékařských zpráv. Žalobce, na němž spočívá důkazní břemeno, neprokázal, že je i nadále invalidní pro invaliditu třetího stupně, neboť i dle posudku PK MPSV se od 13.12.2016 jedná o invaliditu druhého stupně. Soud připomíná, že žalobci byla přiznána invalidita třetího stupně dne 27.1.2016 posudkovým lékařem OSSZ při vyčerpání podpůrčí doby a léčebně neuzavřeném stavu od 26.1.2016 a právě proto byl stanoven termín KLP (31.7.2016) pro předpokládanou stabilizaci a zlepšení zdravotního stavu.

Krajský soud v Plzni ze shora uvedených důvodů proto *žalobě žalobce nepřisvědčil a žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.*, ve kterém je uvedeno, že soud zamítne žalobu, není-li důvodná (*výrok I. rozsudku*). *Soud napadené rozhodnutí žalované ze dne 22.6.2017 shledal jako věcně správné a odpovídající zákonu*, protože žalobce neprokázal, že splňuje podmínky pro ponechání invalidity třetího stupně, nadále je tedy invalidní pouze pro invaliditu druhého stupně, a žalovaná se vypořádala dostatečným způsobem i se všemi námitkami uplatněnými žalobcem proti rozhodnutí ze dne 10.2.2017. Neznamená totiž, že je nesprávné rozhodnutí ČSSZ, není-li dle přání žalobce, neboť rozhodující je výsledek posouzení zdravotního stavu

ve vztahu k invaliditě posudkovými lékaři či komisí v souladu s platnou právní úpravou.

Žalobce ve věci neměl úspěch a správní orgán ze zákona nemá právo na náhradu nákladů řízení, soud proto rozhodl tak, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, jak vyplývá z ust. § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. (*výrok II. rozsudku*).

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost *ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení* ve dvou písemných vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno, který o kasační stížnosti rozhoduje.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. *Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.*

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. *V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

V Plzni dne 22. února 2018

JUDr. Alena Hocká
samosoudkyně